

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus tertii scena tertia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS TERTII

Ἀναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- Λ**έξω πίνω τὴν δεχάαν παιδείαν ὡς δέκετο,
 Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθην, καὶ σωφροσύνῃ νεύομαι.
 960 Πρῶτον μὲν ἔδδ' Φωνίῳ παιδὸς γρυζαντος μηδὲν ἀκῆσαι.
 Εἴτε βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς βυτάκλιος εἰς κλαριτῆ
 Τὸς καμήτας γυμνὸς ἀθρόος, καὶ εἰ κριμνώδῃ καταίφοι.
 Εἴτ' αὖτε παρθεῖν ἄσμι ἐδίδασκε, τὸ μὴ μὴ ξυνέχοντες.
 Ἡ Παλλάδα Περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορον πὶ βόαμα,
 965 Ἐντεναμύβης τ' ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
 Εἰ δέ τις αὐτῶν βαμολοχθίσαιτ', ἢ κάμψιεν τινα καμπύλῳ,
 Οἷας οἱ νῦν τὰς καὶ Φρῶνιν ταύτας τὰς δυσκολοχθίμπης,
 Ἐπετίβετε τυπτόμεν πολλὰς, ὡς τὰς μέσας ἀφανίζων.
 Ἐν παιδοτείβῃ δὲ καθίζοντες, τ' μὴρὸν ἔδδ' ἀσβαλέα.
 970 Τὸς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπιυῖες.
 Εἴτ' αὖτε πάλιν αὐτοῖς ἀνταμύβης συμψῆσαι, καὶ παροῖσαι.
 Εἰδῶλον τοῖσιν ἐραταῖς τ' ἦδης μὴ καταλείπειν γὰ.
 Ἠλείφατο δ' ἂν τὸ μφαλῶ ἕδδεις παῖς ὑπένεσθαι τότε ἂν, ὡς
 Τοῖς αἰδοῖοισι δρόσῳ καὶ χῆς, ὡς ἄρ' ἠέλοισιν, ἐπίπῃθ.
 975 Οὐδ' ἂν μαλακίῳ Φυρασάμεν τ' Φωνίῳ, παρὲς τ' ἐρατῆν.
 Αὐτὸς ἑαυτὸν παρὰ γῆρας τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
 Οὐδ' ἂν ἐλέαζ' δειπνῆντ' ἐξῆν κεφάλαιον τ' ῥαφανίδος,
 Οὐδ' ἂν ἀνηθον τ' παρθευτέρων ἀρπάζειν, ἕδδ' σέλινον,
 Οὐδ' ὀφοραγῆν, ἕδδ' κυχλίζειν, ἕδδ' ἴχεν τὸ πόδ' ἐλαλλάζ.
 980 ΑΔΙΚ. Ἀρχαῖά γε καὶ Διίπολιώδῃ, καὶ τετρίγων ἀνάμετα,

Κα

vñ. 964. Παλλάδα] Initium cantici alicujus dicit esse Scholiastes, auctoris Lamproclis, quod etiam plenius adducit bis, primo ita: Παλλάδα Περσέπολιν κληζῶ πολυμαθῶν ἀγνῶν παῖδα Διὸς μεγάλης δαμάσσωπον. deinde de hoc modo: Παλλάδα Περσέπολιν δεινὴν θεῶν ἐγρηκυῖσιν περικληζῶ πολυμαθῶν ἀγνῶν παῖδα Διὸς μεγάλης δαμάσσωπον.

Ibid. Τηλέπορον] Etiam hoc dicit esse initium cantici, & supplet: τηλέπορον πὶ βόαμα λύρας.

vñ. 966. Ἡ κάμψιεν τινα καμπύλῳ] Philostratus de Vit. Apoll. Lib. IV. cap. 13. αὐτὸς ἐκαμπύλῳ, ὁπίσθας

„ ὁ Νέραν ἐλύγχε τε καὶ ἔσπερε. Carmina, quae & Ne-
 „ ro cum varia inflexione vocis modulabatur. Cicero
 „ flexiones modorum appellat II. de Leg. Comicus supra
 „ in hac ipsa fabula vñ. 332. dithyrambicos poetas, ut
 „ musicae corruptiores vocat ἀσματοκίμπης. Plutar-
 „ chus in Libello, quomodo quis seipsum sine invidia
 „ laudet, Phrynidem Musicum (de quo statim post) can-
 „ dem ob causam Ἴωνοκαμπῆν appellat.” Ex notis Ku-
 „ fteri.

vñ. 967. Τὰς κατὰ Φρῶνιν] Apud Plutarchum de
 „ Musica, extat Phrecreatis fragmentum, ubi per Pro-
 „

S C E N A T E R T I A.

Anapaestici Aristophanii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

- J**UST. Dicam igitur quomodo vetus disciplina comparata fuerit,
Cum ego justa dicendo florerem, & modestia adhuc moribus recepta esset.
- 960 Primum quidem neminem decebat voci pueri mutientis auscultare:
Deinde incedere oportebat in via modeste ad Citharoedum
Vicanos nudos & confertos, etiamsi ningeret instar farinae,
Deinde cantilenam docebat, quam discerent femora non comprimentes,
Aut Palladem vastatricem urbium, aut penetrabilem quandam vocem,
965 Intendendo concentum & modum, quem patres tradidissent.
Si autem aliquis eorum scurriliter caneret, aut flexionem quandam modorum
faceret,
Quales isti faciunt, qui Phrynin imitantur, difficiles,
Is peribat, multis plagis concisus, tanquam qui Musas aboleret.
In paedotribae autem domo oportebat federe femore praetenso
970 Pueros, ne quid indecori ostenderent foris stantibus:
Deinde rursus quando surgerent, oportebat confundere arenam, & providere,
Ne aliquid pubis vestigium relinquunt amatoribus.
Nullus tunc puer infra umbilicum ungebatur; itaque
In genitalibus ros & lanugo, sicut in malis, florescebat.
975 Nec voce molliter inflexa & modificata alloquens amatorem,
Aut adspectu alliciens ipse suus leno incedebat:
Nec fumere licebat coenanti caput raphani,
Neque anethum seniorum praeripere, nec apium:
Nec avidius vorare, nec cachinnari, nec pedem alterum alteri implicare.
- 980 INJ. Antiqua sane haec sunt & Diipoliis coeva, plena cicadis,

Et

„ sopopoeciam quandam Musica de Phrynide loquitur:
 „ Φρύνης δ' ἴδιον φρέζιον ἐμβαλὼν τῆν κάρπῳ με
 „ καὶ σέρον, ὅλην δὲ φέρων· Phrynin vero peculiarem
 „ quandam injiciens vorticem, sedens me & torquens to-
 „ tam perdidit.” ex Notis Kusteri.
 vl. 968. Τυπὶ μὲν πολλὰς] Subintelligitur πλῆρες.
 In Ranis vl. 754. πλῆρες λαβὼν πολλὰς. In Pace vl.
 643. τὰς πλῆρας ὁρῶντες, ἄς ἔτυπον.
 vl. 973. Μᾶλλον δειξέσταν] Erant enim nudi.
 vl. 975. Μαλακὴν φουραδμοῖ τὴν φωνὴν] In Avibus

vl. 234. μαλακὴν ἴβητα γῆρον.
 vl. 980. Διιπολίαι] a Διιπόλια, quod erat festum
 Jovis, unum ex antiquissimis, ut dicit Scholiastes. Vide
 in Pace vl. 419.
 Ibid. Τετλιγῶν] In Equitibus vl. 1328. ubi populi
 Atheniensis personam ostendit in habitu antiquo, di-
 cit: ὁ δ' ἐκείνῳ ὄραν τετλιγῶν, ἀρχαία οὐκ ἔστι λαμ-
 πρὸς. Cicadis autem aureis implicuisse Athenienses
 crines, testatur Thucydides Lib. I. circa initium, cujus
 & Scholiastes meminit.

- Καὶ Κηκείδης ἢ Βυφονίων. ΔΙΚ. Ἄμ' ἐν ταῦτ' ἐπὶ ἐκεῖνα,
 Ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθνομάχης ἢ μὴ παίδουσις ἔθρεψεν.
 Σὺ δὲ τὸς νῦν βίβης ἐν ἱμαπίοισι διδάσκεις ἐπιτυλίχθαι.
 Ὡσε μ' ἀπάγγελθαι, ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτὸς,
 985 Τὴν ἀσπίδα τ' κωλῆς προσέχων, ἀμελῆ τ' Τριτογενείας.
 Πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὰ τ' κρείττω λόγον αἰρῶ.
 Κάπιτήσθ' μιστῶν ἀγροῶν, ἢ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
 Καὶ τοῖς αἰχμοῖς αἰχμύνας, καὶ σκώπη τίς σε φλέγεσθαι.
 Καὶ τ' θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπαίσασθαι προσεῖσι,
 990 Καὶ μὴ πρὸς ταῦτ' ἰσχυρῶς κακοεργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
 Αἰχμὸν πιεῖν, ὅτι τ' αἰδῶς μέλλεις τὰ γαλμ' ἀναπλήσειν.
 Μὴδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσένομα, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχλιώσῃς,
 Μήλω βληθεὶς ὑπὸ προηδίδε, τ' βικλείας σπυθραυθῆς.
 Μὴδ' ἀντιπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μὴδ' Ἰαπετὸν καλέσασθαι
 995 Μησιχακῆσαι τ' ἠλικίαν, ἐξ ἧς ἐρεοτήσοφῆθης.
 ΑΔΙΚ. Εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσθ' ἑτάω, ἢ τ' Διόνυσοι,
 Τοῖς Ἰπποκράτης ἴεσιν εἴσεις, καὶ σε καλεῖσι βλιτομάμαν.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἐν λιπαρὸς γὰρ ἢ βιανθῆς ἐν γυμνασίῳ ἀγατέφῃς,
 Οὐ τωμίλων κτ' τὴν ἀγροῶν περιβολεκτράπελ', οἷά τ' οἱ νῦν,
 1000 Οὐδ' ἐλκώδου πρὸς παραγματῆς γλιχραυτολογεσπέπειθε.
 Ἄμ' εἰς Ἀκαδημίαν χαπῶν, ὑπὸ ταῖς μοῖαις σπυθρέξεις,
 Σπυθραυθῆσθαι καλάμω λθικῶ μὲ σάφρονος ἠλικιώτῃ,
 Μίλακ' ὄζων, ἢ ἀραγμοσύνης, ἢ λθικῆς φυλλοβολόσης,
 Ἡρ' ἐν ὄρα χαίρων, ὅπότε ἂν πλάτανος πελῆα ψιθυρίζῃ.
 1005 Ἦν ταῦτα ποιῆς, ἀ γὰρ φερίζω,
 Καὶ πρὸς τέτοις προσέχοις τ' νῦν,
 Ἐξεις αἰεὶ τῆθ' ἑλιπαρὸν,
 Χροῖαν λαμπαρῶν, ὄμους μεγάλης,
 Γλῶτταν βαγῶν, πυγῶν μεγάλων,
 1010 Πόσθ' ἑ μὲν μικρῶν. ἢ δ', ἄτ' οἱ νῦν,

'Επι-

vf. 981. Κηκείδης] Hunc fuisse antiquum dithyrambicum Poëtam docet Scholiastes. Fortè autem praeterea ejus hic meminisse, quia unum ex canticis illis, quorum initia paullo ante recitabat alter, illius esset auctoris.

Ibid. Βυφονίων] Etiam Buphonia unum ex antiquis festis esse dicit Scholiastes.

vf. 982. Μαραθνομάχης] Non tantum Μαραθνομάχοι, sed & Μαραθνομάχαι dicuntur.

vf. 984. Ὡσε μ' ἀπάγγελθαι] Pro cruciari, in Vespis vf. 693. ὅ μάλιστα μ' ἀπάγγει. In Acharn. vf. 125. αὐτὰ δὲτ' ἐκ ἀγγέλλου. Sic & πείγασθαι hic in Nub. vf. 1035.

vf. 985. Τὴν ἀσπίδα τ' κωλῆς προσέχων] Clypeum praetendit; forte quia habet κωλὴν μεγάλαν, qualem paullo post & Phidippidem habiturum dicit, si festet-

tur disciplinam τὴν ἡθροῦ λόγῳ. Ceterum cum inferatur post plurale αὐτῶς, singulare ἔχων, subaudiendum est τις aliquis.

Ibid. Ἀμελῆ τ' Τριτογενείας] Non respicit Palladem: Nec pudet eum, saltantem in festo Palladis cum armis, ad tegendum veretrum uti clypeo, non autem ad complementum ipsius armatae salustionis; cum enim Clypeus sic gestantem Palladis, ipsa dea dedecore afficitur, cum ejus arma ita dehonestantur.

vf. 987. Βαλανείων] Contra, ὅ ἦσαν λίγῳ probat & laudat balneus infra, vf. 1040.

vf. 992. Εἰς ὀρχηστρίδος] Attice. Subaudi δῖον aut simile. Ita supra vf. 961. εἰς κιδαρῆς.

vf. 993. Μήλω βληθεὶς] Virg. Mulo me Galatea perit la-
 sciva puella. Theocria. Idyll. VI. Plato apud Laërtium III, 32.

Τῷ

- Et Cecida & Buphoniis. JUST. Attamen hæc sunt illa,
 Quibus mea disciplina viros educavit, qui in Marathone pugnarunt.
 Tu autem nunc homines doces statim vestibus involvi.
 Adeoque enecor indignatione, quando saltandum ipsis est in Panathenæis.
- 985 Aliquis clypeum peni prætendens negligit Tritogeniam.
 Proinde, ô adolescens, audacter me Potiorem Sermonem elige;
 Et tunc disces odisse forum, & a balneis abstinere,
 Et erubescere ob turpia, & ob cavillationes excandescere:
 Et senioribus accedentibus loco cedere;
- 990 Nec male facere tuis parentibus, nec aliud quicquam
 Turpe facere, si quidem vis verecundiae imaginem perfectam possidere:
 Nec ad saltatricem ingredi, ne istis rebus inhiantem
 Malo petat meretricula, famaue tua detrimentum capiat:
 Nec contradicere patri quicquam, nec Japetum eum vocitando
- 995 Meminisse malorum illius ætatis, quæ te educavit.
 INJ. Si huic, ô adolescens, obsequeris, profecto
 Similis eris Hippocratis filiis, & vulgo te vocabunt bliteum.
 JUST. Imo nitidus & florens in ludis versaberis,
 Non garrus in foro nugas perditissimas, quales isti nunc;
- 1000 Neque traheris in jus ob rem levem, quæ te tum perdere possit propter ca-
 lumnias adversariorum:
 Verum in Academiam descendens, sub sacris oleis deambulabis,
 Redimitus calamo albo cum aliquo aequali & modesto viro,
 Milacem redolens, & otium, & albam populum folia protrudentem,
 Verno tempore gaudens, quando platanus ulmo susurrat.
- 1005 Quod si hæc facias quæ ego dico,
 Et ad hæc advertes animum,
 Habebis semper pectus pingue,
 Colorem nitidum, humeros magnos,
 Linguam exiguam, nates magnas,
- 1010 Penem parvum; si vero illis rebus, quibus isti,

S'u-

Τὸ μὴ μὴ βάλῃ σε· σὺ δ' εἰ μὴ ἐκείνα φράσεις με.
 Δέξαι μὲν παρθένους μὲν δὲ· Μὲν το πετο; tu autem si
 me amas ultro, accipe & mihi virginitatem tuam imperti.

vf. 994. [Ἰαπετὸν] Eadem ratione qua Κρόνος vocant
 deliros senes, nam Iapetus est Saturni frater, ut con-
 stat ex Theogonia.

vf. 997. [Ἰαπετῶν] De istis extat in Scholiis
 locus Eupolidis, quem adduxi ad Plutum vf. 292. De
 iisdem videtur loqui Comicus noster in Thesm. vf. 279.
 Opportune adducit Cl. Kufferus ex Libello Galeni; ὅτι
 τὰ τ' ἄλλοις ἴδον τὰς τὴν σάμας κρόνον ἴπτα, hunc
 locum: Οἱ δὲ Ἰαπετῶντες υἱοὶ, ἔς ἐπὶ μαρτὰ σὺν ἄλλοις
 ἐν οἱ Καμμοί.

Ibid. Βλητῶμας] Fænum. βλίτον & Latine blitum

oleris genus insipidi & fatui. Hinc Bliteus, insulsus,
 vecors. Plautus Truculentus. Britea & lutea est meretrix,
 nisi quæ supit in vino ad rem suam. Vid. Erasmi Chiliades.

vf. 1003. [Ἀπρημοσύνη] Hic etiam cum verbo ἔξω
 conjungit vocem quæ rem significat odoris expertem,
 ut supra, vf. 51. & in Pace vf. 530. ἔξω — ἰσώσται
 ἀλλὰν, &c. In Vespis vf. 1062. elegantī meta-
 phora dixit ἔξω δέξω δέξω.

vf. 1004. [Ἰαπετῶν] Theocritus Idyllio 1. ἄδ' οἱ τὸ
 Ἰαπετῶμα, καὶ ἂν πῖτος αἰπὸς τῶνα, ἂν πονὶ τὰς παλαι-
 αὶ μελισσῶν. Snavo quid est susurrus ille, & pinus illa,
 quæ apud fantes modulatur. locum indicavit Scholiastes
 Comici.

vf. 1010. [Πίσθον μὲν] In Thesmoph. vf. 522. πῖσθον,

Ἐπιτηδύλης, ὡρῶτα μὲ ἔξεις
 Χροῖαν ὠχρᾶν, ὠμὸς μικρὸς,
 Στήθεσσι λεπτόν, γλώτταν μεγάλην,
 Πυγὴν μικρὰν, κοιλίᾳ μεγάλην,
 1015 Ψήφισμα μακρὸν καὶ σ' ἀναπέεισθαι
 Τὸ μὲ αἰχρὸν ἅπαν χαλὸν ἠγαῖσθαι,
 Τὸ χαλὸν δ' αἰχρὸν ἔχει πρὸς τέτοις
 Τῆς Ἀντιμάχου
 Καταπυρσοῦσης ἀναπλήσθαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Β'.

1020 ΧΟΡ. Ὡ καλλίπυρον σοφίαν
 Κλεινοτάτῳ τ' ἐπασκῶν,
 Ὡς ἰδὺ σε τοῖσι λόγοις
 Σάφρον ἔπετιν ἀνθρώπων.
 Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
 1025 Τότε ζῶντες, ἠνίκ' ἦς
 Τῶν πρεσβυτέρων. πρὸς εἴν ταῖδ', ὧ κομφο-
 ρεπῆ μέσαν ἔχον,
 Δεῖ σε λέγειν πειρατῶν, ὡς
 Εὐδοκίμῳκεν ἀνῆς.

Ἰαμβικοί Τετράμετροι Καταληκτικοί.

1030 Δεινῶν δέ σοι βελθυμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
 Εἴπερ τ' ἀνδρ' ὑπερβαλεῖ, καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς.
 ΑΔΙΚ. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπιγέμιον τὰ σπλάχνα, καὶ πεθύμην
 Ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
 Ἐγὼ γ' ἦσαν μὲ λόγος δι' αὐτὸ τέτ' ἐκλήθην
 1035 Ἐν τοῖσι φροντισαῖσι, ὅτι ὡρῶτασιν ἔπενήσα

Καὶ

vf. 1018. Ἀντιμάχου] Hunc distinguit Scholiastes ab illo, cuius mentio in Acharn. vf. 1149.
 vf. 1020. Σοφίαν ἐπασκῶν] Sic supra, vf. 517. καὶ σοφίαν ἐπασκῶν. Sic paullo ante, vf. 931. καὶ ἀσκή-

σῳ. In Pluto vf. 50. ἀσκήν ἀδὲς ὑγίης.
 vf. 1025. ἠνίκ' ἦς] In Acharn. vf. 698. εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδάσκωμεν, γυνὸς ὑπ' ἀνδρῶν σοφίαν πειρῶν διακίμεθα. Ibid. vf. 703. ἠνίκ' ἦ Θεουδίδης.
 vf. 1030.

Studebis, primum quidem habebis
 Colorem pallidum, humeros parvos,
 Pectus tenue, linguam magnam,
 Nates parvas, mentulam magnam,
 1015 Decretum longum: & persuadebit tibi,
 Ut credas quicquid turpe est, illud esse honestum,
 Quicquid honestum, illud turpe. Et ad haec
 Antimachi
 Mollitie oppleberis.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

1020 **C**HOR. O sapientiae pulcherrimae
 Et inclytæ cultor,
 Quam suavis orationi tuæ
 Et modestus quidam inest flos.
 Beati ergo erant, qui
 1025 Tunc vivebant, cum tu adhuc eras,
 Majores nostri. Nunc itaque te, cui molle
 Atque facetum Musa annuit,
 Oportet aliquid novi afferre, nam
 Ille vir bene se gessit.

Jambici Octonarii Catalectici.

1030 Solerti autem consilio videtur tibi opus fore adversus eum,
 Si virum illum volueris superare, & non ludibrium debere.
 INJ. Atqui dudum mihi praefocantur ilia, cupienti
 Omnia ista contrariis sententiis conturbare.
 Nam ego Inferior quidem Sermo ob id ipsum vocor
 1035 A scholasticis, quia primus excogitavi

Quo-

vf. 1030. Δεινὰν] Euripides in Rheso vf. 837. μακρὴ
 γὰρ εἶσι σε καὶ σοφῶς λόγῳ, ὅσοι με πείσειε: longa & callida
 oratione tibi opus est, qua mihi persuadeas.

vf. 1032. Ἐπιγέμων] Alexis apud Athenacum VI. p.

224. ἐπὶ τὸν ἴδιον κέρως βλῆπονται, τὰς δὲ ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποπνιγόμενοι. Quando video ipsos intuen-
 tes terram, supercilia autem attollentes supra verticem,
 anecor. Vid. paullo ante, vf. 984. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

- Καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι.
Καὶ τὸ πλεῖν ἢ μείων ἔσ' ἄξιον γατήρων,
Διργόμενον τὸς ἥτονας λόγους, ἔπειτα νικᾷ.
Σκέψαι δὲ τ' παίδθσιν, ἢ πέποιθει, ὡς ἐλέγξω.
- 1040 Ὅς τίς σε θερμοῦ Φησι λῆσθαι φρῶτον ὄσκι εἴσειν.
Καὶ τοι τίνα γνάμνιν ἔχων, φέγεις τὰ θερμὰ λυτρά;
ΔΙΚ. Ὅπῃ χάκιτόν' ὄσκι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τ' ἄνδρα.
ΑΔΙΚ. Ἐπίχες· ὄσκις γὰρ σε μέσον ἔχω λαβῶν ἄφυκλον.
Καὶ μοι φερίσον, τ' ἔ' Διὸς παῖδαν τὴν ἄνδρ' ἀειστον
- 1045 Ψυχλὴ νομίσεις, εἰπέ, καὶ πλείους πόους πονήσασ;
ΔΙΚ. Ἐγὼ μὲν ἔδεν' Ἡρακλῆες βελτίον' ἄνδρα κείνω.
ΑΔΙΚ. Πῶς ψυχρὰ δὴτα πάποτ' εἶδες Ἡρακλῆια λυτρά;
Καὶ τοι τίς ἀνδρείοτερόν' ἦν; ΔΙΚ. Ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἔκλινα,
Ἄ τ' νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλῶντων
- 1050 Πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔΙΚ. Εἴτ' εἰ ἀργεῖα τ' ἀφαιεῖν φέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινώ.
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμῖρ ἔδῃ ποτ' ἀν' ἐπίῃ
Τὸν Νέστορ' ἀργητιῶν ἀν' ἔδῃ τὸς σφῆς ἀπαιτίας.
Ἄνεμι δὴτ' εἰτεῦθεν εἰς τ' γλώτταν, ἦν ὀδι μὲν
- 1055 Οὐ Φησι λῆσθαι τὸς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δὲ Φημι.
Καὶ σφροονεῖν αὖ Φησι λῆσθαι, δύο κακὰ μέγιστα.
Ἐπεὶ σὺ λῆσθαι τὸ σφροονεῖν τὸ πάποτ' εἶδες ἦδη
Ἄραθόν π' γενόμενον, φερίσον, καὶ μὲν ἐξέλεγξον εἰπῶν.
ΔΙΚ. Πολλοῖς. ὁ γὰρ Πηλθὺς ἔλαβε λῆσθαι τὸ τ' μάχαιραν.
- 1060 ΑΔΙΚ. Μάχαιραν; ἀπείον γὰρ κέρδ' ἔλαβεν ὁ κραιοδάμων.
Ἐπέβωλ' δ' ὄσκι ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαια πολλὰ
Εἴληφε λῆσθαι πονηρίαν, ἀλλ' ἔ' μὰ Δι' ἔ' μάχαιραν.
ΔΙΚ. Καὶ τ' Θέπιν δ' ἐγήμε λῆσθαι τὸ σφροονεῖν ὁ Πηλθὺς.

ΑΔΙΚ.

vf. 1036. Ταῖς δίκαις] Supra, vf. 838. πρὸς πάντα τὰ
δίκαις ἀντιλέγειν. Infra vf. 1343. τοῖσι δίκαισι ἀντιλέγειν.
vf. autem 1318. γνάμνας ἐναλίσιος λέγειν τοῖσι δίκαισι.

vf. 1040. θερμοῦ φησι λῆσθαι] vf. 987. ὁ Κρείττων λέ-
γει dicebat: ἐπιστόφ — βαλανεῖον ἀπέχρησται.

vf. 1042. Δειλὸν ποιεῖ τ' ἄνδρα] Hermippus Comicus
apud Athenaeum I. p. 18. μὰ Δι' ἔ' μὲν τοι μεθίεν τ' ἄνδρα
χρῆ, ἔδῃ θερμοκρατεῖν, ἂ σὺ πεισὶς· προσέδο ἰνέβρια-
τι non oportet virum fortem, nec calida lavari, quod tu
facis.

vf. 1043. Εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω] Metaphora a lu-
etatoribus. In Equilibris vf. 386. ἴνυ γὰρ ἔχειαι μέσθ'.
In Ranis vf. 472. ἀλλὰ νῦν ἔχω μέσθ'.

vf. 1044. Τὴν ἄνδρ' ἀφαιεῖν] Apud Euripidem in Hercule
Furente de ipso Hercule loquens dicit Amphitruo vf.
183. ἐπεὶ τὴν ἄνδρ' ἀφαιεῖν ἰσχυρίσκειν ἀν' ἡ ἔ', παῖδα τ'

ἐμὸν ὅν σὺ φῆς εἶναι δεκεῖν; Interroga, quemnam virum for-
tissimum judicarent? Annon, quem tu dicis videri filium
meum?

vf. 1047. Ἡρακλῆια λυτρά] Herodotus in Polymnia,
ubi describit situm Thermopylarum: ἔστι δὲ ἐν τῇ εἰσο-
δῷ ταύτη θερμὰ λυτρά, τὰ χύτραις καλέουσι οἱ ἐπιχόρμιοι·
καὶ βωμῶν ἰδούτω Ἡρακλῆος ἐπ' αὐτοῖσι. Sunt autem in
istis aditu calida lavacra, quae Olytros vocant illius loci
homines: & ara Herculis posita est super illis. Ista Ther-
mas Herculi fessio cliculicē Minervam testatur Pisander
apud Scholiasten: τῶ δ' εἰ θερμοπόλωνσι θεὰ γλαυκό-
πις Ἄθῆνα Πηλθ' θερμὰ λυτρά παρα βρυγμῆτι Σαλασπί.
Huic in Thermopyllis castra dea Minerva, Fecit calida la-
vacra, apud litus maris.

vf. 1049. Ἄ τ' νεανίσκων] Quae isto sequenti versu
dicuntur, geminae sunt illis, quae in Ranis vf. 1095.

- Quomodo quis legibus & juri contradicere possit;
 Sed hoc auro contra carum non est,
 Si nimirum fumas tibi causam debiliorem, & tamen vincas.
 Sed specta quomodo refellam disciplinam hujus, cui confidit:
- 1040 Qui negat se passurum te calida lavari.
 Quo itaque argumento vituperas calida lavacra?
 JUST. Quia pessimum est *lavari calida*, & hominem reddit ignavum.
 INJ. Quiesce; nam ecce te medium teneo ut elabi nequeas.
 Dic mihi, quemnam ex Jovis filijs fortissimi
- 1045 Animi putas fuisse, & labores plurimos exantlasse?
 JUST. Meo judicio nemo potior fuit Hercule.
 INJ. Et ubi unquam vidisti frigidas Balneas Herculanas?
 Et quis tamen erat fortior? JUST. Haec sunt illa nimirum,
 Quae adolescentibus quotidie in ore sunt, &
- 1050 Efficiunt ut balneum sit plenum, palaestrae vacuae.
 INJ. Vituperas deinde hanc in foro versandi consuetudinem; at ego laudo.
 Nam si hoc malum esset, Homerus nunquam fecisset
 Nestorem Oratorem, & caeteros sapientes omnes.
 Redeo nunc hinc ad linguam, quam iste
- 1055 Negat Juniores exercere debere; ego vero ajo.
 Tum etiam modestiam colendam esse ait. Quae duo maxima sunt mala.
 Nam cui tu unquam propter modestiam vidisti
 Aliquid boni accidisse? dic mihi, & me verbis refelle.
 JUST. Multis. Nam Peleus ista de causa accepit enfem (a Diis)
- 1060 INJ. Enfem? lepido sane lucro auctus, miserrimus ille.
 At Hyperbolus an non ex lychnis vendendis plurima talenta
 Accepit propter malitiam? non certe machaeram.
 JUST. Thetidem etiam, quod modestus esset, duxit Peleus.

INJ.

Aeschylus ad Euripidem juventutis mores corrumpentem dicit: *εἴτ' αὖ καλὴν ἐπιτεθεῖσθαι καὶ σωμολίαν ἰδιδάξας, ἢ ἑκλήσασθαι τὰς τε παλαίστρας, καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε, τὴν μισθολογίαν σωμολογίαν.* In Equitibus vs. 1372. *τὰ μισθολογία ταῦτ' ἴσθαι τὰ ἢ τῷ μύθῳ, ἃ σωμολίαν τοιαυτὴ καθήμενα.*

vs. 1050. *τὰς παλαίστρας*] Laudi ducebatur, si quis a puero in palaestra se exercuisset; in Ranis vs. 735. *ὡς ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονες ἀνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλὰς τε καὶ ἀσθεῖς, καὶ τραπίλιας ἐν παλαίστραις, καὶ χερσὶς καὶ μυστικῶν.*

vs. 1051. *εἴτ' ἐν ἀγορῇ*] Dixerat ὁ δίκαιος λόγος supra, vs. 987. *ἐπιστήμη μισθῶν ἀγορῶν.*

vs. 1053. *Τὸν Νίσσορ ἀγορευτὴν*] Iliados a. vs. 247. *τοῖσι δὲ Νίσσορ Ἡδύπτης ἀγόρευσε λιγυρὸς Πυλίων ἀγορευτὴς.* Posses Nestor surrexit suaviloquus Pyliorum argutus orator.

Quin & alias Homerus τὴν ἀγορῶν vocat *κωιδιανραν*, decus conciliantem viris, & dicit ibi fieri *ἀμπεριπίας ἀνδρας*, illustres viros. Id quod Synesius immerito factum dicit Epist. 146. *τὴν δὲ ἀγορῶν ἠγούμενοι τοῖσιν ἐπιμνην, ἀνδράποια παρεχομένην ἀγαθῶν καὶ παμπύμων, καὶ εἶδεν ὄντως ἀλλὰ λείδωρα καὶ κακοῦρα εἶδεν.* Forum autem tali laudatione honoravit; cum producat homunciones impudentes, & pessimos, & quibus nihil inest sani; sed qui maledici sunt, & mala consueverunt.

vs. 1054. *τὴν γλώτταν*] Dixerat ὁ δίκαιος λόγος vs. 1005. *ἢν παύσῃ ποῦς ἢ ἢ φράζω — ἔστιν — γλώτταν τὴν βαῖαν, — ἢν δὲ ἀπτε οἱ νῦν — γλώτταν μὲν γάλλων.*

vs. 1061. *Γαίεβος*] "Οτι τυχρῶν λυχνιοῖς ὤν- ut in Pace de eo dicit vs. 688. & in Equit. vs. 1372. *τὰς σάφας, ἐν αἷς ἐπὶ τὴν τὴν λόγους.*

- ΑΔΙΚ. Κατ' ἀπλιπῆσά γ' αὐτὸν, ὄχετ'. ἔ γ' ἦν ὑβριστής,
 1065 Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς σφάμασι τ' νύκτα πανουχίζεν.
 Γυνὴ δὲ σναμωρεμίδη χαίρει. σὺ δ' εἰ Κρόνιπτο.
 Σκέψαι γ', ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
 Ἄ ἔνεστι· ἡδονῶν δ' ὅσων μάλλεις ἀποτερεῖσθαι,
 Παιδῶν, γυναικῶν, κοπέλων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
 1070 Καὶ τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τέτων ἐὰν περιθῆς;
 Εἶεν. πάρεμ' ἐπτεύθει ἐς τὰς τ' φύσεως ἀνάγκας.
 Ἡμαρτες, ἡεράδης, ἐμοίχθυσας. τί; κατελήφθης;
 Ἀπόλωλας· ἀδύατος γ' εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὀμιλῶν,
 Χρῶ τῆ φύσιν, σίεζα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρῶν.
 1075 Μοιχὸς γ' ἦν τύχης ἀλῆς, τὰ δ' ἀντερεῖς παρὲς αὐτόν,
 Ὡς ἔδεν ἡδύκχης· εἴτ' εἰς τ' Δί' ἐπανενοχέειν.
 Καί κειν' ὡς ἦπλων ἔρωτός ὅβι ἔ γ' γυναικῶν.
 Καὶ τοι σὺ θνητὸς ἂν, θεῶ πάς μείζον ἂν δύναιο;
 ΔΙΚ. Τί δ' ἦν ραφανιδωθῆ παθόμενός σοι, τέτρα τε πληθῆ;
 1080 Ἐξή τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ δὴρύρωκλ' εἶναι;
 ΑΔΙΚ. Ἦν δ' ἄρῳρωκλ' ἦ, τί πείσει) χαλόν;
 ΔΙΚ. Τί μ' ἐν ἂν ἐπ' μείζον παθοὶ τέ τε ποτέ;
 ΑΔΙΚ. Τί δ' ἦτ' ἐρεῖς, ἦν τῆτο κικηθῆς ἐμῆ;
 ΔΙΚ. Σιγίσσμεν. τί δ' ἄλλο; ΑΔΙΚ. Φέρε δὴ μοι φεράσσι.
 1085 Σιωηρηθῶν ἐκ τίνων;

ΔΙΚ.

vf. 1065. Πανουχίζεν] Aristophanes apud Athenaeum Π. p. 48. ὅστις ἐν ἡδύσμοις σφάμασι πανουχίζων τὴν δόσποναν ἐρείδεις. Qui in stragulis pernoctans bene olentibus dominam subagias. Paulo aliter Alciphron Epist. 38. ἐδὲ ἡλεως καὶ εὐμνήθε διανοκτερούσῃ τοῖς ἡδύσμοις ἐκείνοισι κολάσματος· nec placidus & benignus noctem transiget inter jucundissima illa.

vf. 1066. Σναμωρεμίδη] Si ita eam exerceas τεῖς ἡδύσμοις ἐκείνοισι κολάσματος, ut sentias te virum esse. a σίνομα, pocco, ut est in Glossis, & a μαρόν. quod eandem vim hic obtinet, quam in ὀλακίμοιοι, apud Homerum, id est, qui quasi insanient studio latrandi. Scholiastes aliter, qui dicit: σινάμωρον, τὸ πορνικόν. Nempe ut Scholiastes Euripidis, qui ad hunc in Hippolyto locum qui est vf. 644. ἡδ' ἀμύχων) γυνὴ γνώμην φραχία μωρίαν ἀφαιρῆθη annotavit: κατὰ τὴν ἀμαρτίαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἡτοι τ' πορνείας· μωρίαν γὰρ τὴν πορνείαν. Vide etiam quae notavi supra, vf. 416.

Ibid. Κρόνιπτο.] Scholiastes: μέγας λῆρο) κατ' ἐπίστασιν λαμβανόμεν) τὸ ἰσπε. Nempe ut in voce ἰσπέκρημα in Ranis vf. 960. & in ἰσπέκρη) apud Alciphronem Epist. 38. & ἰσπέκρη) apud Comicum in Ranis vf. 432.

vf. 1070. Ζῆν ἄξιον] In Avibus vf. 549. Ζῆν ἐκ ἀξίον ἡμῖν, εἰ μὴ κομῆμεθα — τὴν — βασίλειαν.

vf. 1075. Ἄλλο) & seq. — ἐπανενοχέειν] Euripides in Ione vf. 827. ἀλλο) μὲν ἀνέρες) εἰς τ' δαίμονα.

deprebensus, culpam conferebat in deum. Tangit autem hic etiam occulte Euripidem, ut supra vf. 922. quia illius fere verbis utitur, ut amplius mox patebit: aut etiam illius exemplo jubet culpam in deos conferre.

vf. 1076. Εἰς τ' Δί' ἐπανενοχέειν] Euripides in Bacchis vf. 29. εἰς Ζῆν ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέγει. In Iovem contulisse culpam supra. In Oreste vf. 76. εἰς Φοῖβον ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν. In Phœbum transferens crimen. Apud eundem in Hippolyto Venuia adhortatur Phœdram occulto amore Hippolyti pereuntem, ne dubitet rem adolescenti significare, ut illa fiant quae amantes fieri cupiunt: idque exemplo deorum, vf. 450. ὅσοι μὲν ἐν γραῖς τε τ' παλαίτριον ἔχουσιν, αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν Μύσαις αἰ, Ἰσασὶ μὲν, Ζεὺς ἄς ποτ' ἠόσθη γάμον Σεμέλης· Ἰσασὶ δ' ἄς ἀνήτησιν ποτε Ἡ καλλιφροῦς Κίραλον εἰς θεὸς ἔως, ἐρωτ) ἔνεκα. — εἰ γὰρ ἄλλο πλὴν ἔβρι τὰ δ' ἔστι, κρῖσασα δαιμόνιον εἶνα θελεν) τολμα δ' ἐράσα. θεὸς ἐβλίθου τὰς. Quicunque scripta veterum tenent, & qui semper cum Aluisti sunt, sciunt ut Jupiter amaverit nymphas Semelae: sciunt etiam ut rapuerit olim pulchra Aurora Cephalum ad deos — nihil enim aliud nisi contumelia haec est, potiorum velle Diis esse: perfer amorem; Deus haec voluit.

vf. 1077. Ἦπλων ἐράσ) Axionicus Comicus apud Athen. VI. ἦπλων εἰμὶ γὰρ τ' ἡδύσμοις. Quod ad rem attinet, Euripides in Troadibus introducit Helenam se expurgantem coram Menelao, quod Paridem secuta sit,

- INJ. Deinde illa, relicto homine, abiit; non enim erat protervus,
 1065 Nec aptus ad transigendam cum ea noctem in lecto;
 Mulier autem gaudet si probe subagitetur. Sed tu es magnus nugator.
 Nam considera, ô adolescens, omnia quae in modestia
 Insunt: quantisque voluptatibus sis cariturus:
 Pueris, mulieribus, opsoniis, computationibus, cachinnationibus;
 1070 At si istis defraudareris, cur esset tibi vita expetenda?
 Hoc ita est, uti dixi. Transeo hinc ad naturae necessitates:
 Peccasti, amasti, constuprasti; quid factum? comprehensus es?
 Periisti; causam enim orare nescis. at si mecum fueris,
 Indulge genio, falta, ride, nihil putato turpe;
 1075 Si enim pro moecho fueris comprehensus, negabis
 Te injuriam fecisse: deinde *memento*, ut ad Jovem referas causam.
 Quia & ille amori mulierum succubuit;
 Tu vero mortalis qui sis, quomodo possis esse potentior Jove?
 JUST. Quid vero si raphanismum & vulsuram patiat tibi morem gerens?
 1080 Habebit ne aliquod argumentum quo ostendat, sibi non esse ampliatum po-
 dicem?
 INJ. Quid tum si amplum habeat podicem? quid inde mali patietur?
 JUST. Quodnam vero majus malum isto pateretur unquam?
 INJ. Quid itaque dices, si in hac re victus fueris a me?
 JUST. Tacebo: quid enim aliud *facerem*? INJ. Age nunc die mihi,
 1085 Patroni caufarum ex quorum hominum ordine sunt?

JUST.

fit; ubi inter alia dicit, *vf. 946. τί δὲ φρονῶσα γ' ἐκ
 δῖμων ἀμ' ἰστίμων ξένῳ προδύσα πατρίδα καὶ δῖμους ἐμῆς;
 τὴν θεῶν κίλαξ'· καὶ δις κρησίων γαῖᾶς, ὅς τ' ἐμὴν ἄλλων
 δαίμονων ἔχῃ κρᾶτ'· κείνος δὲ δαλός ἐστι σύγνωμη δ'
 ἐμοί·* Quid igitur in mentem mihi venit, ut ex domo
 sequer hospitem, relicta patria & familia mea? Deam
 (Venerem) punit: & sic te potentior Jove, qui in cete-
 ros quidem deos habet imperium, illius autem est servus. Qua-
 re ignoscendum mihi. In Ione *vf. 449. εἰς τ' ἀνθρώπου
 κακῶς λέγει δίκαιον, εἰ τὰ θεῶν κακὰ μιμνήσθ'· ἀλλὰ
 τὸς διδάσκοντας τῶδες·* Non jam homines accusare aequum
 est, si deorum vitia imitamur; sed illos qui docent haec
 (deos).

vf. 1078. Καὶ τοι σὺ θνητός ἄν] Euripides in Her-
 cule Furante *vf. 1320. καὶ τοι τί φῶσις; εἰ σὺ μὲν θνη-
 τὸς γηγᾶς, φῶσις ὑπέρευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μὴ·* Sed
 quid dices, si tu quidem qui es mortalis, nuntium immodera-
 te fers casus vitas, Dii autem non ita?

vf. 1079. Πραξιδαῖος] Lucianus de Morte Peregrini:
 μισθῶν ἀλλοῦ δίκου, βαρβαρίδι τὴν πυγὴν ἐλευσμέ-
 γον· in adulterio deprehensus aufugit, podicem fartus ra-
 phano. quem locum citavit Cl. Kusterus ad Suidam.

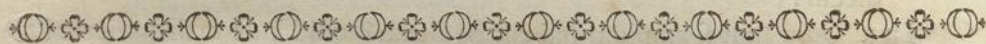
Ibid. Τίερα] In Thesmoph. *vf. 544. τίεραν ποδὴν λα-
 βῶσα ταύτης ἀπολαύσασαι τ' χόριον.*

Ibid. Τῶδ'] In Ranis *vf. 421. πρᾶξιν τίλλειν.* In
 Pluto *vf. 168. ὁ δ' ἄλλος γὰρ μισθὸς διὰ σὲ πρὸ παρατίλ-
 λεται.*

vf. 1080. Τὸ μὴ — εἶναι] Aeschylus in Agamemno-
 ne *vf. 1181. ἀμ' ὅτ' ἔδδ' ἐπὶ κρησίων, τὸ μὴ πόλιν μὲν,
 ὄσπερ ἐν ἔχῃ, ποθεῖν·* Nullum remedium suppeditarunt,
 quominus urbs ita esset affecta ut esset. Sophocles in Tra-
 chiniis *vf. 90. ἔδδ' ἐλλείψω τὸ μὴ πᾶσαν πύθισθαι τ' ὅτ'
 ἀλάθειαν πέρι·* Nihil intermitam, quin omnem super istis
 rebus explorem veritatem. Aliquando & ἄ additur. Ae-
 schylus in Prometheus *vf. 917. ἔδδ' ἄν αὐτῷ τὸ πρὸς ἴπ-
 ακρῶσ' τὸ μὴ ἄ πρὸς αὐτῶν·* Nam id ei nihil optu-
 labitur, quo minus turpiter cadat. Idem in Eumenidibus
*vf. 917. ἐκ ἀνέχομαι τὸ μὴ ἂ τὴνδ' ἀφύτικον ἐς βοροῖς
 τιμᾶν πόλιν·* Non committam, quin hanc urbem vidorilis
 celebrem faciam inter mortales. Sophocles in Ajace *vf.
 735. ὅς ἐκ ἀγέσσοι τὸ μὴ ἂ πέτροισι πᾶς καταξυθεῖς
 θανῆν·* Quod non prohibiturus esset quominus saxis totus
 concisus moriatur. Comicus in Ranis *vf. 68. ἔδειε γ' ἐμ'
 ἂν πείσειν τὸ μὴ δε ἰδῆν.*

vf. 1085. Συνηγορίαν] Rhetores & advocatos tan-
 quam cinaedos saepe perfringit; in Acharn. *vf. 715.
 ὅπως ἂν ἢ τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νεώτερος ὁ Συνηγορί-
 τῶν τοῖσι δὲ ἐνὸς πρᾶξιν καὶ ἀλλῶν·* In Eccles. *vf.
 112. λέγουσι γὰρ καὶ τ' νεανίσκων ὅσοι πλείστα σποδῶνται
 δευροτάτους εἶναι λέγειν.* In Equitibus *vf. 875. cum Cleon
 rhetor dixisset se prohibuisse, ne cinaedi ulli essent,
 ἔταυσα τὰς κινεμένους inquiring; ne cinaedi ulli essent,
 ἔταυσα τὰς κινεμένους inquiring; alter dicit ad eum: ἔτα
 ἔταυσα τὰς κινεμένους ἔχῃ φθῶν ἔταυσα, ἵνα μὴ ῥήτορες γέ-
 γωνται. & alibi.*

- ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Πείθομαι.
 Τί δαί τραγωδῆσ' ἐκ τίνων;
 ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Εὐ λέγεις.
 Καὶ δημαγωγῆσ' ἐκ τίνων;
 1090 ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Ἄρα δῆ-
 τ' ἐγνωκας, ὡς ἔδεν λέγεις;
 Καὶ τ' θεατῶν ὀπότεροι πλείους, σκόπη.
 ΔΙΚ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ὄρας;
 ΔΙΚ. Πολὺ πλείονας, ἢ τὸς θεῖς,
 1095 τὸς ὄρυπαρώκλους.
 Καὶ τρατὸν γὰρ οἶδ' ἐγὼ, καί κενονί,
 Καὶ τ' κομήτιν τρατονί.
 ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;
 ΔΙΚ. Ἡπλώμεθ'. ὦ κινέμενοι,
 1100 Πρὸς τ' θεῶν, δέξασθε με
 Θαιμάπον, ὡς
 Ἐξαπομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ACTUS TERTII

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΑΙΠΠΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

- Τί δῆτα, πότερον τῶτον ἐπάγεσθ' λαβὼν
 Βέλη τ' υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
 1105 ΣΤΡ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως
 Εὐ μοι τρομάσεις αὐτόν· ὅππ' μὲν θάτερα,
 Οἷαν διυδίοις· τ' δ' ἐτέρων αὐτῷ γνάθον
 Στόμασον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πείγματα.
 ΣΩΚΡ. Ἀμέλη, κομιεῖ τῶτον σοφιστῶν δεξιόν.
 1110 ΦΕΙΔ. Ὁχρὸν μὲ ἐν οἴμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.
 ΧΟΡ. Χώρα νῦν· οἴομαι δὲ
 Σοὶ ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΠΙΡ-

vf. 1087. Τραγωδῆσιν] Scholiastes refert ex aliorum opinione, haec tendere in Phrynichum Tragicum saltatorem. Sane & in Vesps vf. 1488. iste Phrynichus intelligendus est, de quo ibi senex aliquis tripudians dicit: πῶσθ' δὲ φρήνισθ', ὡς τις ἀλέκτωρ — σκέλθ' ἐρμινόν γ' ἐκλαλίξων· πρῶτος χάσθ'. Sed tamen etiam ad Agathonem Tragicum Poetam potest respexisse Comicus, quem in Thesmoph. in prima parte fabulae haud leviter perstringit tanquam effoeminatum, & mollem, & cinaedum, ubi inter alia ad eum dicit Mnesticus vf. 206. καὶ μὲν σὺ γ' εἰ καταπύργον εὐρύπρωκτον εἰ εἰ

τοῖς λέγουσιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

vf. 1089. Δημαγωγῆσι] Vid. in Equit. vf. 422. Demagogi etiam sunt Rhetores, quare vide & ad vf. 1085.

vf. 1099. Κινέμενοι] Ita vocat cinaedos etiam in Equitibus vf. 872. & κινεῖν non semel occurrit pro βινεῖν, ut infra vf. 1375.

1100. Πρὸς τ' θεῶν] Hic in ed. Farrei praefixum ΦΕΙ. quasi Phidippides haec dicat.

vf. 1101. Θαιμάτιον] Scholiastes dicit propterea eum vestem tradere, ne in currendo impediatur; at contra in Vesps vf. 406. ἀλλὰ θεματία λαβόντες ὡς τὰ

